

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült a Budapest Környéki Törvényszék elnökhelyettesi állására benyújtott pályázat elbírálása tárgyában, a 2021. június 17. napján 10:30 órára kitűzött, és 10:30 órai kezdettel – videókonferencia útján - tartott meghallgatásról.

Jelen vannak:

Dr. Senyei György

OBH elnöke

Dr. Léhmann Zoltán

pályázó

Barna Adrienn

jegyzőkönyvvezető

Dr. Senyei György köszönti a megjelentet. Megállapítja, hogy a Bírósági Közlöny 2020. évi 10. számában, 397.E/2020. (X.28.) OBHE határozattal a Budapest Környéki Törvényszék elnökhelyettesi állására kiírt pályázatra dr. Léhmann Zoltán pályaművet nyújtott be.

Tájékoztatja a pályázót, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 132. § (1) bekezdése előírja az OBH elnöke számára a pályázó meghallgatását. A meghallgatásról jegyzőkönyv készül, amelyet a Bszi. 77. § (4) bekezdésére figyelemmel a bíróságok központi honlapján közzé kell tenni.

Tájékoztatja továbbá a pályázót arról, hogy a pályázati rendszer átláthatóságának biztosítása érdekében – amennyiben ehhez a pályázó hozzájárul – a jegyzőkönyv mellett a pályázati anyagot is közzé kívánja tenni a központi honlapon azzal, hogy amennyiben a pályázó kéri, a pályázati anyag csak eredményes pályázat esetén kerül közzétételre.

Dr. Léhmán Zoltán

A pályázatom nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Dr. Senyei György

Fenntartja a pályázatát?

Dr. Léhmán Zoltán

Igen fenntartom, köszönöm szépen.

Dr. Senyei György

Kívánja valamivel kiegészíteni a pályázatát vagy abból valami lényeges gondolatot kiemelni?

Dr. Léhmán Zoltán

Talán azzal kezdeném, hogy fél év eltelt a pályamű megalkotása óta és nyilvánvalóan módosultak vagy módosulhattak az abban foglalt adatok, de én ezt most nem fogom azért sem módosítani, mert úgy érzem, hogy a pályaművemnek a gondolati síkja, a főbb csomópontok változatlanul érvényesek. Én szeretném – ha megengedi elnök úr - néhány mondatban összefoglalni, hogy mi az a főbb szegmens, amire én a pályaművemben hivatkozok, és talán az újdonság erejével hat. Egyértelmű, hogy az igazgatási vezetőknek az időszerű és megalapozott ítélkezést kell támogatni. Én ebben maximálisan partner szeretnék lenni, szeretném ezt biztosítani a bírák részére is, és ebben a törvényszék elnökével abszolút közreműködni. Úgy gondolom, hogy ez a vezetőknek a legfőbb feladata és célja. Itt jön egy újdonság, amit szeretnék kiemelni. Határozott álláspontom, hogy ez a két fogalom, az időszerűség és a megalapozottság, ha lefordítjuk, akkor a mennyiség és a minőség. Ezek egymásra ható fogalmak, azonban határozott álláspontom szerint hierarchikus viszonyban vannak egymással. A megalapozottság és a minőség kérdése számomra mindig elsődleges volt, ez számomra mindig fontosabb a mennyiségi befejezésnél. Sajnos – és itt most belemegyek érdemben is a pályaművembe – a mi törvényszékünket leginkább sújtó kritika az időszerűség. Ez a kritika, azt kell mondjam, az elmúlt évek statisztikai adatai alapján megalapozottak. Kérdés az, hogy ezt hogyan lehet orvosolni és valamilyen szinten az országos átlag közelébe vinni. Meggyőződésem, hogy elsősorban nem a mennyiségi befejezés az, ami a fő célpont, hiszen, ha a minőségre helyezzük a hangsúlyt, ha a minőségi mutatók javulni fognak - márpedig van hova javulni - akkor az kihatással lesz az ún. két éven túli ügyek számának a csökkenésére is. Ezt azzal

támasztanám alá, miszerint a BKT, ha úgy tetszik civilisztikai és büntető ügyszaka merőben eltérő számadatokat mutat az időszerű ítékezés kapcsán. A büntető ügyszak sem éri még el az országos átlagot, de én mindig tendenciában gondolkodom, a tendencia nagyon jó a büntető ügyszakban. Úgy gondolom, további igazgatási intézkedések a már meglévők mellett nem kellenek ahhoz, hogy a büntető ügyszak utolérje magát. A legnagyobb gond – és ezt a pályaművemben többször kihangsúlyoztam – az a polgári ügyszak, a civilisztikát érinti, sajnos. Itt mutatok rá arra, ami a minőség és a mennyiség közötti differencia. Ha megnézzük – és én itt puskáztam elnök úr 2020. évi II. félévi beszámolójából – kiemelésre került és abszolút az én koncepciómat támasztja alá, hogy a büntető ügyszakban a hatályon kívül helyezések száma az országos átlag alatt van. Itt ez ragyogó, ezt meg kell őrizni. Nyilván ennek oka az is, hogy a büntetőeljárás törvény a gyakorlatban sokkal jobban érvényesült és hatással volt, mint a polgári eljárásrend. A legnagyobb problémát a polgári ügyszakban - amit elnök úr leírt - a 14,3%-os hatályon kívül helyezési arány jelenti. Addig, amíg ez a számadat ilyen magas és lényegesen meghaladja az országos átlag hasonló számadatát, addig nem tudunk hosszútávon maradandót alkotni a két éven túli ügyek feldolgozása kapcsán, azaz ez mindig egy ilyen hullámzó görbe lesz és „sziszifuszi” munka lesz az, hogy ezt ledolgozzuk. Tudniillik, mihelyst hatályon kívül helyezésre kerül egy ügy, tudjuk jól, hogy a hatályon kívül helyezett ügyek szinte kivétel nélkül ún. előregedett ügyek lesznek. Az ügy halálát jelenti a hatályon kívül helyezés. Ez a számadat sajnos a polgári ügyszakban nálunk a legmagasabb. Én ennek tudom azt be, hogy a két éven túli ügyek számának alakulása a civilisztikai ügyszakban még talán a fővárosi szintet is meghaladja.

Dr. Senyei György

Valóban a BKT civilisztikai ügyszaka kirívóan rossz helyzetben van. Ennek a konkrét problémakörnek a megoldására milyen javaslata van?

Dr. Léhmann Zoltán

Gondolkodtam én azon, hogy hogyan lehet ezt megoldani. Én első lépésben megint csak a megalapozottsági mutatókra tudok mutatni, azaz fel kell tárni, ha úgy tetszik célvizsgálatot kell lefolytatni tekintetben, hogy mi az oka annak, hogy az országos átlagot lényegesen meghaladó mértékű a hatályon kívül helyezési arány. Meg kell vizsgálni, meg kell nézni, hogy ennek mi az oka, szakmai okai vannak-e, vagy igazgatási problémák merülnek-e fel. Anélkül felesleges a két éven túli ügyekbe belemenni. Ez az elsődleges kérdés. Meggyőződésem, hogy segítséget kell nyújtani a polgári bírának, szakmai és igazgatási szinten egyaránt. Ez a két tényező egymásra ható fogalom, és mind a kettőnek, a szakmának és az igazgatásnak kölcsönösen segíteni kell egymást. Mi az, ami a két éven túli ügyekhez vagy akár a hatályon kívül helyezésekhez vezet. Én három ilyen tényezőt

vélek felfedezni és ezt szeretném orvosolni. Az egyik az átszignálások nagy száma, a másik a hatályon kívül helyezések száma – amit már mondtam -, és a harmadik, ami még nem merült fel senkiben és bennem is csak az utóbbi fél évben, az a pszichés probléma. Ez talán egy újdonság. Nem kevés polgári bíró kollégával beszéltem, hogy mondják el, mi baj lehet, és azt mondják, hogy borzasztó nagy nyomás van rajtuk az igazgatási vezetés részéről. Én, mint vezető és mint bíró értem, hogy mit mondanak, nyilván nehéz ezt kommunikálni, hiszen a bíróknak meg kell azt érteni, hogy a vezetők részéről elvárás az, hogy a bíró a kötelezettségét teljesítse 100%-on, akár segítséggel, akár anélkül. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy a bírák esetében a vezető részéről nem lehet minden egyes ügyben felelősségre vonást alkalmazni, nem gondolom, hogy az a célravezető, hogy minden hónapban felhívjuk a bírák figyelmét arra, hogy mennyi két éven túli ügy van, mit kell befejezni stb. Ez olyan nyomást ad a bírák részére, hogy emiatt én azt érzem, hogy egyes bírák nem tudnak sem mennyiségi, sem minőségi munkát végezni. Az, amit elnök úr talán egyszer mondott – most idézni fogom elnök urat – „kirúgom a széket magam alól és gyorsan befejezem az ügyet”, mert már elege van a két éven túli ügyből, nem akarja látni a statisztikai számot és emiatt gyorsan befejezi a bíró az ügyet, na akkor lesz megint hatályon kívül helyezve az ügy, megint nem haladtunk előre és megint ott vagyunk, ahol a part szakad.

Dr. Senyei György

Ezzel kapcsolatban teljesen egyetértünk. Itt van egy különbség, amiről már beszéltünk és amit mindig, most is kihangsúlyozok. Különbség van a két éven túli, azaz az elhúzódó és a sokáig tartó ügy között. Nem lehet mindig a nyomásra és egyéb problémákra hivatkozni. Amikor a vádlottak száma, a követelés jogcíme, a bizonyítás összetettsége eredményezi az ügy elhúzódását, abban az esetben valóban nem szabad - ahogy Ön fogalmazott - kirúgni a széket és egy elhamarkodott ítéletet hozni. Itt nincs szükség két éven túli fóbiára. Azonban az ügyek egy jelentős része, amennyiben a mulasztáshoz a pervezetési hiányosság, a késedelem vezet, az igazgatási intézkedést igényel. Ha egy ügy elhúzódó ügy, és ha valóban nincs mulasztás a bírótárs mögött, akkor természetesen annak nincs következménye, hiszen az ügy a jellegénél fogva húzódik el.

Ezek szerint nem tart szükségesnek intézkedést, önkéntes segítség igénybevételét, avagy, ha ezt nem igényli a bírótársunk, akkor pedig igazgatási jellegű beavatkozást, adott esetben egy ellenőrzést? Mert az összbírói értekezlet jegyzőkönyve alapján ilyen álláspont olvasható. Ezzel kapcsolatban mi az Ön meglátása?

Dr. Léhmann Zoltán

Itt akkor ezt tegyük tisztába. Mint ahogy a pályaművemben is ezt leírtam, azt hiszem két

pontban szedtem össze. Az igazgatási vezetőnek a felelőssége ott van, hogy megnézi, hogy az a két éven túli ügy mire vezethető vissza, miért lett az két éven túli ügy. Én ezt két pontban szedtem össze. Ha azt észleli – példát is hoztam fel egyébként a pályaművemben –, hogy nem is volt egyáltalán kitűzve benne tárgyalási határnap, ha nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy a bizonyítási eszközök rendelkezésre álljanak a tárgyaláson, „nem kereste” jelzéssel jön vissza az idézés és nem kutatja fel az ügyfelet annak érdekében, hogy a tárgyaláson megjelenjen, ez természetesen igazgatási intézkedéseket indokolhat, de nem minden két éven túli ügyre vonatkozik ez. Amikor én vezetőként azt látom, hogy a bíró mindent megtett annak érdekében, hogy azt az ügyet be tudja fejezni, de az ügy bonyolultsága, akár az összetettsége azt indokolja, hogy ez márpedig két éven túli lesz, ott nem szükséges igazgatási intézkedések megtétele. Ami a leglényegesebb, hogy nem - ha úgy tetszik - csőstül, teljes referádát, minden két éven túli ügyet vennék elő, kizárólag azokat, kizárólag azon ügyek kapcsán, ahol észlel a vezető mulasztást a bíró részéről. Ott igen, szükségesnek tartom úgy, ahogy eddig is az igazgatási intézkedések megtételét. Ami az összbírói értekezleten elhangzott, azt most is fenntartom. Ott az hangzott el, hogy én azt szeretném, hogy a bírák nyugodtan dolgozzanak és ezt a félelmet, vagy ha úgy tetszik, ezt a fóbiát vetkőzzük le. Ne rettegjenek a bírák a két éven túli ügyektől. Önmagában nem az a gond, ha egy ügy két éven túli ügy, akkor van gond, ha a két éven túli ügy azért vált két éven túli üggyé, mert a bíró nem tett meg minden tőle telhetőt, hogy az ügy időszerűen és megalapozottan befejeződjön.

Dr. Senyei György

Ez nem vitás, csak itt a hangsúlyokra kell figyelni. Nehogy azt olvassa ki bárki, hogy nincs szükség igazgatási intézkedésre. A bírótársaink jó része a szakmai meggyőződése és legjobb lelkiismerete szerint teszi a dolgát, azonban a legkisebb mulasztásnak sincs helye. Hiszen társadalmi elvárás – amely teljes mértékben jogos –, hogy az ügyek időszerűen befejezést nyerjenek.

Dr. Léhmann Zoltán

Ez vitán felül van, ezt evidensnek tartom.

Dr. Senyei György

Hogyan látja a BKT létszámhelyzetét az ügyérkezés tükrében? Ezzel kapcsolatosan visszautalok a pályaműre, mert összehasonlítást kaptunk a Fővárosi Törvényszékkel, ami azért sajátos helyzetű, mert az a központi régió, azonban a létszámhelyzet és egyéb sajátosságok, a rendkívül sok járásbírótság miatt, úgy gondolom, hogy a BKT például a

Miskolci, a Debreceni, a Nyíregyházi Törvényszék nagyságrendjéhez - a bíró létszámot tekintve - közelebb áll, mint a Fővárosi Törvényszékhez. Ezzel az összehasonlítással kapcsolatosan szeretném meghallgatni a gondolatát.

Esetleg indokoltnak tartana létszámnövelést a BKT-n? Ezzel kapcsolatosan a pályamű 19. oldalán volt egy számomra talán félreérthető nyilatkozat.

Dr. Léhmann Zoltán

Értem a kérdést elnök úr. Akkor ezt a félreértést most el fogom oszlatni. A pályaművemben többször kitértem erre és azt hiszem elég világosan fogalmaztam, hogy a jelenlegi bírói létszám adott és az ügyforgalmi adatok alapján, amibe beleértem az ügyérkezést és a folyamatos létszámot is, nem tartom indokoltnak azt emelni. Tudom, hogy a bírák számára ez nem egy pozitív üzenet, de valójában, ha ezt racionálisan akarjuk nézni, nem indokolt új bírói álláshely létesítése. Ezt a pályaművemben is kiemeltem. Ami a pályaművemben van és amire elnök úr is hivatkozik a 19. oldal második bekezdésénél, ez pont erre utal. Ne várja el a bírói kar azt, hogy ha megürül egy álláshely, akkor azt automatikusan az OBH elnöke fel fogja tölteni. Nem kell messzire menni elnök úr, mindenki olvassa a Bírósági Közlönyöket, látjuk, hogy nem automatikusak az álláshelyek kiírása. Eljutottunk arra a szintre, hogy bizony vizsgálat tárgyát képezi az, hogy indokolt-e újból kiírni azt az álláshelyet vagy sem. Az én álláspontom az, hogy felelős humánerőforrás gazdálkodással a jelenlegi problémák leküzdhetőek, megoldhatóak, a kérdés nem azon van, hogy kell-e új bírói álláshely, hanem az, hogy a rendelkezésre álló állomány elégséges-e. Itt fel szeretném hívni egy 22-es csapdjára a figyelmet, amiről beszélni kell. Hogyan is lehet felelős humánerőforrás gazdálkodással ezt a helyzetet megoldani. Mert látjuk, hogy az ügyteher, akár a járásbíróságok között is, eltérő. Ennek orvoslására egyetlen egy jogintézmény szolgál – és úgy látom, hogy a BKT elnöke ezt alkalmazza is –, ez a kirendelés intézménye. Azonban a kirendelés intézményének van egy óriási hátulütője, ez pedig nem más, mint az egyik olyan tényezőnek a napvilágra kerülése, amely a két éven túli ügyek számának növeléséhez vezet, ez pedig az átszignálás. Ezért mondom én azt, hogy csakis kizárólag kirendeléssel lehet ezt a problémát megoldani, viszont nem rövid, hanem minél hosszabb távú kirendeléssel, vigyázva arra, hogy az a bíróság, ahonnan kirendelésre kerül a bíró, az emiatt hátrányt ne szenvedjen. Ezért én azt tanácsolnám, hogy azokat az ügyeket, amelyeket a kirendelt bíró már betárgyalt, azokat ne szignálják át, az maradjon az adott bírón. Nagyon kell vigyázni az átszignálással, lehetőleg olyan ügyeket ne szignáljunk át, ami utána annak a bíróságnak az ügyteher növekedésével járna, ahonnan a bírót kirendelték. Itt egy vegyes rendszert tudnék elfogadni. Addig teljes kirendelést nem alkalmaznék, amíg a betárgyalt ügyeit az a bíró nem fejezi be. Ez egy jól működő rendszer lenne, és többször került már sor erre a törvényszéken. A probléma mindig az volt, hogy ha a bírót kirendelték teljes egészében,

és átszignálásra kerültek az ügyei, az egy nagyon nagy energiapazarlás volt, hiszen egy betárgyalt ügyet újra megtanulni egy új bírónak felesleges energiapazarlás és már megint az időszerűségi tényezők rovására fog menni. Ezért mondom, hogy ez egy 22-es csapdája, nagyon optimálisan kell ezt kezelni és nagyon racionálisan.

Dr. Senyei György

Igen, hiszen valamennyi ügyszakban az optimálishoz közelít az újonnan érkezett ügyek száma.

Dr. Léhmann Zoltán

A probléma az, hogy az ügyek összesűrűsödnek. Kevés az ügyérkezés, csökkennek a folyamatban lévő ügyek, viszont a két éven túli ügyek egyre sűrűbbek, ergo az arányaiban nem csökken, sőt inkább növekszik.

Dr. Senyei György

Én már ezt nagyon sokszor elmondtam, és mindig el is mondom: a zátony nagysága attól függ, hogy mekkora fölötte a vízszint.

Speciális helyzetben van, hiszen OBT tagként pályázott, és a 2018. május 25-ei összbírói értekezleten úgy nyilatkozott, hogy semmilyen körülmények között nem kíván lemondani az OBT tagságáról. Hogyan értékeli ezt az idestova három évvel ezelőtti nyilatkozatát? Azzal egyet is értettem, hogy a támogató képviselőt tartja elsődlegesnek.

Dr. Léhmann Zoltán

Igen, emlékszem rá elnök úr és fenntartom az akkori nyilatkozatomat most is. Igen, amennyiben kinevezésre kerülnék, akkor sem mondanék le, mert ipso iure megszűnne az OBT tagságom, nem kell hozzá lemondás.

Dr. Senyei György

Mert Ön járásbíróként tagja az OBT-nek. Akkor mondjuk azt, hogy ez egy ráutaló magatartással való lemondás egy sajátos helyzetben, ha úgy vesszük, hiszen – esetleges kinevezése esetén – az OBT tagsága megszűnik. Így érti?

Dr. Léhmann Zoltán

A törvény ezt írja elő. Nem tudom, hogy ezek után beszéljek-e arról, hogy az összbírói értekezleten ezelőtt három évvel, miért merült fel ennek a hangsúlyozása.

Dr. Senyei György

Néhány gondolatot szívesen meghallgatnék ezzel kapcsolatban.

Dr. Léhmann Zoltán

Tisztában vagyok azzal, hogy elnök úr emlékszik a 2018-as viharos évre, ami az OBT és az OBH között akkor volt. Ott azért egy hatalmas lemondási hullám volt, ha jól emlékszem 17 OBT tag és póttag mondott le, ami már-már az OBT működőképességét veszélyeztette. Én felelősnek éreztem magam abban, hogy megnyugtassam a bírói kart, ha már engem megtiszteltek ezzel a feladattal, akkor én nem fogok az elől megfutamodni, sem ettől, sem más feladattól. Ennek adtam hangot akkor, azt mondtam, hogy engem semmilyen fenyegetéssel, ajánlatokkal nem tudnak attól a feladattól eltántorítani, ami akkor, abban az időszakban sajnos sok bírótársamat, OBT tagot vagy póttagot érintett. Ezt akartam kinyilatkoztatni, ezt egyébként mind a mai napig fent is tartom. Az egy más lapra tartozik, hogy nyilvánvalóan, ha és amennyiben kinevezésre kerülnék, akkor mint ahogy mondtam volt, törvény erejénél fogva szűnik meg az OBT tagságom.

Dr. Senyei György

A pályázata elején jelezte, hogy a házastársa is a BKT bírósági vezetője, jelesül a Szentendrei Járásbíróság elnökhelyettese. Úgy fogalmazott a pályázatában, hogy megszünteti az összeférhetetlenséget. Kinevezése esetén hogyan tudja ezt az összeférhetetlenséget megszüntetni?

Dr. Léhmann Zoltán

Erre nyilatkozni kell a pályázatban, ez egy vitán felüli kérdés, erről nyilatkoznom kellett. Ami fontos, hogy kaptam azért 88 nem szavazatot is az összbírói értekezleten. Ahogy én informálisan hallottam, ezek egy része annak köszönhető, hogy a feleségem szakmai tudására, vezetésére, személyiségére a bírói karnak szüksége van. Én ezt maximálisan elismerem és elfogadom. Nyilván, adott esetben a Szentendrei Járásbíróság egyik vezetőjéről és gyakorlott polgári bírójáról van szó. Mint ahogy beszéltünk is korábban elnök úrral erről itt a meghallgatás során, ha neki megszűnik ott a munkaviszonya, nem automatikus a helyének a feltöltése. Nyilván ezek a körülmények közrejátszottak abban

sok bírónál, hogy emiatt nem támogatták adott esetben az én pályázatomat. Hogy hogyan fogom megoldani a feleségem álláshelyét, én mindig akkor mászom meg a hegyet, amikor ott vagyok a lábainál. Nézze el nekem elnök úr, hogy azért nem is reagáltam konkrétan senkinek erre a kérdésére, mert nagyfokú elbizakodottságra adna okot, hogy ha én már kész tényként kezelném azt, hogy egészen biztos, a törvényszék elnökhelyettese leszek, igen rossz lenne ennek az optikája akár a bírói kar, akár az elnök úr irányába. Ez nem kész tény. Ezt majd elnök úr eldönti. Ha és amennyiben felmerül az, hogy elnök úr engem erre a megtisztelő pozícióra alkalmasnak tart, akkor nyilván ott lesz egy meghatározott idő, amíg a feleségemnek a jövőjét valamilyen szinten el kell döntenie. A hogyanra akkor fogok tudni választ adni, amikor ez a kérdés felmerül. Addig nézze el nekem mindenki, nem fogok olyan felesleges energiákat erre elpazarolni, ami adott esetben lehet, hogy felesleges. Egyet viszont szeretnék hangsúlyozni elnök úrnak is. Mióta elnök úr betölti ezt a tisztséget, már háromszor írta ki ezt az elnökhelyettesi pályázatot. Soha nem merült volna fel a fejemben, hogy én ezt az elnökhelyettesi pályázatot benyújtsam. Elsősorban a feleségem miatt. A feleségem volt az, látva azt, hogy hány eredménytelen pályázó volt már, látva azt, hogy az ő férje, nevezetesen én, milyen tíz éves igazgatási múlttal rendelkezik, azt mondta, hogy meghozza azt az áldozatot a törvényszék érdekében, hogy ha kell és ha ezen múlik, ha csak ezért nem pályázok, akkor ő a törvényszék területét elhagyja. Én a feleségemnek ezt a nyilatkozatát, mellyel a saját szakmai karrierjét hajlandó feláldozni, nem kis meghatódottsággal fogadtam, nyilvánvalóan innentől kezdve a jövő kérdése az, hogy ezt hogyan fogjuk tudni megoldani. Mind a ketten a házaspárommal együtt azon vagyunk, hogy a törvényszék minél jobb helyzetbe kerüljön.

Dr. Senyei György

Az Ön házastársa nem régóta elnökhelyettes emlékezetem szerint, Ön pedig az elnökhelyettesi ciklusának a felénél tart a Váci Járásbíróságon.

Dr. Léhmann Zoltán

A második elnökhelyettesi ciklusom felénél.

Dr. Senyei György

Tehát a jelenlegi elnökhelyettesi ciklusból még három év hátra van.

A törvényszéki elnökhelyettesi pályázatára 226 leadott szavazatból, 112 támogató szavazat érkezett, ez 49,6%, tehát épphogy nem éri el az 50%-ot.

Dr. Léhmann Zoltán

Igen, az ezzel kapcsolatos álláspontomat nyilván elnök úr ismeri, Gerber elnök úrnak elküldtem. 218 érvényes szavazat érkezett az urnákba, és 8 érvénytelen. Ez elnök úrnak a diszkrecionális jogkörébe tartozik, hogy hogyan dönt, az érvénytelen szavazatokat beszámolja-e az érvényesség kapcsán. Én pusztán jogi érveket fejtettem ki, amikor Gerber elnök úrnak elküldtem az álláspontomat. Aztán hogy ezt elnök úr hogyan értelmezi, hogyan nem, az elnök úrra tartozik. Egy biztos, hogy számomra nagyon megtisztelő volt az, hogy a kollégák hosszú-hosszú évek után ilyen mellszélességgel kiálltak egy bírótársuk mellett és talán én vagyok az első, aki több támogatást kapott, mint nem támogatást az összbírói értekezleten. Ami ugyan csak véleménynyilvánítás, de nagy jelentőséggel bír. Én tisztában vagyok azzal, hogy ez mekkora megtiszteltetés a bírák részéről, mint ahogy tisztában vagyok azzal is, hogy ezt meg kell szolgálni. Ha és amennyiben odakerül a sor, hogy ilyen felelős pozícióba kerüljön az ember, ez egy nagyon komoly szolgálattal bír, komoly felelősséggel. Én azon vagyok, hogy ezt az elismerést és bizalmat meg szolgáljam.

Dr. Senyei György

Nagyon örülök annak, amit most kihangsúlyozott és amit én mindenkor rendkívül jelentősnek tartok: ez véleménynyilvánítás, nem választás.

Dr. Léhmann Zoltán

Elnök úr ezen kár vitatkozni, ez jogszabály.

Dr. Senyei György

Én ezt tudom, Ön tudja, de vannak, akik nem tudják, vagy nem akarják tudni a diszkrecionális döntéssel kapcsolatos kérdéseket.

Dr. Léhmann Zoltán

Erről én nem tehetek. Azért mondtam elnök úrnak, hogy hogy számolja a szavazatokat, 50% felett vagy alatt van, hogy kinevezi a pályázót vagy nem, ez már hála istennek nem az én felelősségem.

Dr. Senyei György

Őn pontosan tudja, hogy milyen nagy jelentősége van az 50%-nak, hiszen a kinevezhetőség szempontjából fontos. A norma irányítja az utat a szavazati arány függvényében.

Dr. Léhmann Zoltán

Az ezzel kapcsolatos jogi álláspontomat kifejtettem, elmondtam, én ezen túl vagyok. Én ebbe nem kívánok további véleményt nyilvánítani.

Dr. Senyei György

Ha nincs meg az 50%, akkor viszont már nem az én diszkrecionális jogköröm.

Dr. Léhmann Zoltán

Megértettem, hogy elnök úr így értelmezi a jogszabályokat.

Dr. Senyei György

Igen, így van. Van-e még olyan gondolata, ami esetleg nem volt kérdéssel érintve?

Dr. Léhmann Zoltán

Zárszóként, ha lehet azt mondani, tényleg nagyon szépen köszönöm a bírának a bizalmát, ha még nem volt rá alkalmam, akkor engedje meg elnök úr, hogy itt ebben a jegyzőkönyvben hadd tegyem meg. Nagyon megtisztelő volt, nagyon nagy meglepetéssel is érintett és nem kis meghatódottsággal. Kívánom a bírótársaimnak, hogy egy olyan elnökhelyettese legyen a törvényszéknek, akár én, akár más személyében, aki segíteni fogja a törvényszék munkáját és a problémák megoldását.

Dr. Senyei György

Én azt hiszem, hogy a segítségnyújtás nem egy konkrét törvényszék elnökhelyettesének a kötelessége, hanem minden igazgatási vezetőnek, függetlenül attól, hogy melyik szervezeti egységben és hol teljesít szolgálatot. Úgy gondolom, hogy a pályázatoknál egy

dolog a lényeg, mindenkor az ítélkezés és az ítélkező bíró az első, és az áll fókuszban. Én ezt nem felejtettem el és ezt mindenkor exponálom is.

Dr. Léhmann Zoltán

Még egy gondolat, ami a pályaművemnek a 25. oldalán a 3 bekezdésben szerepel, ez nagyon fontos és ezt szeretném kiemelni: vezetőtársaknak és a bírának a kölcsönös bizalma nélkül a törvényszék nem fog jól működni. Ez nagyon fontos.

Dr. Senyei György

Teljesen egyetértek, semmi sem működhet kölcsönös bizalom nélkül, ez személyre, szervezetre és testületre egyaránt vonatkozik.

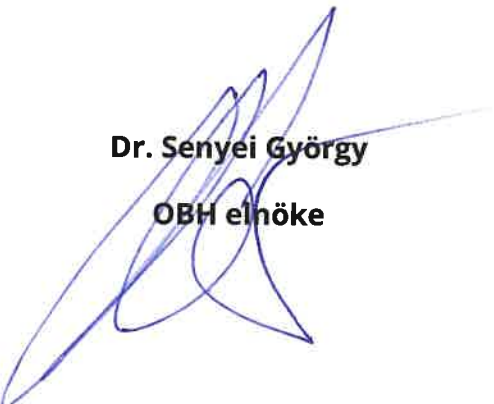
Köszönöm, hogy részt vett a meghallgatáson.

Dr. Léhmann Zoltán

Köszönöm szépen.

Dr. Senyei György a meghallgatást befejezettnek nyilvánítja.

Jegyzőkönyv lezárva 11 óra 06 perckor.



Dr. Senyei György

OBH elnöke

Kmf.



Dr. Léhmann Zoltán

pályázó



Barna Adrienn

jegyzőkönyvvezető